

Maade, som man maatte tænke sig, at dette vilde gøre. Der er da ganske sikkert Udgifter, som et saadant Selskab vilde anse det for nødvendigt at afholde af Driftsindtægten, før man opstillede et virkelig Overskud; og det glæder mig i saa Henseende, at den højtærede Minister har gjort Begyndelsen til en saadan Postering ved at optage en betydelig Udgift til ny Lokomotiver paa § 6. Dernæst er der en Række Foretagender, om hvilke et saadant Selskab vilde sige: de have en saadan Betydning, at vi godt kunne forsvare at tilvejebringe Udgifterne ved en Udvidelse af Driftskapitalen eller en Forøgelse af Obligationsgælden. Men jeg tror, at der ved Siden deraf desforuden paa § 27 er forskellige Anlæg, over for hvilke et saadant Selskab meget vilde betænke sig paa at anvende disse Dækningsmidler, og jeg vil tilføje, at det er højst sandsynligt, at adskillige af disse Udgifter vilde det overhovedet slet ikke indlade sig paa. Det var en af Grundene til, at vi lode Staten overtage de sjællandske Jærnbaner, at vi fandt, at der i Tidens Løb vilde forestaa Udgifter, som vi maatte ønske afholdte, men som vi ikke kunde vente, at et privat Selskab vilde afholde, fordi de ikke betalte sig. Det er det, jeg kunde ønske paa en eller anden Maade blev gjort mere klart ved Posteringen paa Finansloven, at der er en Række Udgiftsposter, som kunne være meget nyttige og meget nødvendige, men som kun ikke bidrage til at forbedre den finansielle Status, ikke give et virkeligt Ækvivalent for Forbrug af Aktiver eller til Dækning af Forrentning af Gæld, og jeg vilde betragte det som et Fremskridt allerede, dersom man kunde komme til, at de to Konti, Havneanlæg og Telegraf- og Telefonanlæg, gik ud af § 27, da jeg virkelig ikke kan erkende dem som repræsenterende Formueerhvervelse i den Forstand, hvori jeg tror, at Ordet bør tages. Jeg tror som sagt ikke, at den højtærede Indenrigsminister og vistnok heller ikke hans Kollega Finansministeren ville være helt uenige med mig i denne Opfattelse, og jeg vil haabe, at de ville bestræbe sig for at affatte Finansloven saaledes, at den giver et korrektere Billede af den finansielle Tilstand, end den nu kan gøre. Jeg skal gerne fra min Side indrømme, at det ikke er nogen let Sag at foretage Adskillelsen paa rette Maade; der henholder jeg mig ganske til de Herrer Ministres Indsigt.

Den højtærede Indenrigsminister fremsatte dernæst en Række Indsigelser mod

den Kritik, jeg havde tilladt mig at fremkomme med over Forholdene paa Kystbanen. Jeg kan ikke erkende, at den højtærede Ministers Udtalelser virkelig gendrev min Kritik. Den højtærede Minister omtalte først Vedbæk Station. Jeg skal bemærke, at jeg udtrykkelig erkendte, at Vedbæk Station er den bedste og mest tilfredsstillende, men jeg anførte den netop for at vise, at der selv ved den ikke efter min Formening var taget tilstrækkeligt Hensyn til Publikums Bekvemmelighed. Det er fuldkommen rigtigt, hvad den højtærede Minister sagde om, at Bygningen paa den østre Side af Banen ogsaa maa gælde som Afgangsstation, og at Publikum kan opholde sig der i Ventesalen, indtil der bliver ringet ud. Men jeg tror, at det er mere teoretisk og abstrakt rigtigt end praktisk rigtigt, thi hvorledes stiller det sig paa den Dag, hvor der er en stærk Tilstrømning til Toget, hvor Publikum er bange for, at det maaske ikke kommer med? Man vil sandelig ikke finde sig i at blive staaende nede paa den Side af Banen, hvor man hverken kan se eller høre, hvad der passerer; nej, alle ville skynde sig at komme op for at sikre sig Adgang til Toget, naar det kommer, og under disse Omstændigheder vil det ikke saa sjældent træffe sig, at der samles et betydeligt Publikum der, som ikke har andet end den aabne Himmel over sig. Det er dog ganske vist en Ting af mindre Betydning for dette Anlæg, jeg nævner det kun, fordi det maaske kan faa Betydning paa andre Steder, men det er vistnok et Spørgsmaal, om det i Virkeligheden er en heldig Konstruktion af Banegaarde, man er kommen til paa Kystbanen, om det at have Afgangsstation paa den ene Side og Ankomststation paa den anden, er saa fuldstændig hensigtsmæssig. Det er ikke saa særdeles bekvemt for Publikum, det foranlediger ikke saa sjældent Fejltagelser, som ikke lade sig rette, da det ikke er tilladt at gaa over Sporene, og det er mindre økonomisk, da det vistnok kræver noget større Personale. Kunde det ikke have været nok saa hensigtsmæssigt, om man havde lagt Stationsbygningerne midt i Dobbeltsporene med Afgangsperron til den ene Side og Ankomstperron til den anden og saa Adgang op til Bygningen ved en af de Tunneler, man nu bruger? Derved vilde vistnok være naaet ikke saa ringe Bekvemmelighed for Publikum og Besparelse i den daglige Drift. Jeg nævner kun dette til mulig Overvejelse for fremtidige Anlæg, men der er selvfølgelig ikke Tale